

der foresligger under Nr. 5 d. Men naar Omkostningerne saaledes skulle bæres af Kjøbstæderne og Landet tilsammen, saa er det ogsaa en Selvfølge, at deslige Localers Tilveiebringelse maa stee efter Forhandling imellem vedkommende Amdsraad og Communalbestyrelse, hvorom et Forslag derfor er optaget under Nr. 4 b til § 4. Naar Udgifterne blive forbealte paa den omtalte Maade, vilde de i Reglen ikke blive følelige for nogen af Parterne; det Forhold, hvori de skulle fordeles, nemlig efter Folkmængden, vil ubentvilt findes billigt. — Hvad de Gebyrer angaaer, der vilde være at erlægge til Rægerne for Undersøgelsen af Skibe, da har Udvalget foreslaaet, at man i saa Henseende skulde følge den Tagt, der er optagen i Reglementet for Dvarantainegebyrer af 20de September 1838. De Gebyrer, der i det nævnte Reglement ere fastsatte, ere lidt høiere end de, der ere foreslaaede her i Lovudkastet; men det vil let sees, at de Gebyrer, der erlægges i alle andre Dvarantainevesenet vedkommende Tilfælde, ogsaa passende kunne anvendes, hvor der er Tale om Skibe fra Cholerasmitte Steder, samt at den Tagt, der fandtes billigt i Maret 1838, nu umuligt i 1868 kan ansees for at være for høj. Man maa derhos, forekommer det os, tillige tage Hensyn til, at den Ræge, hvorom der her er Tale, er meget bunden i sin Virksomhed, idet han skal være tilstede for i fornødent Fald at kunne anstille de Undersøgelser, der udkræves, og at han ofte maa begive sig ud paa Søen og opholde sig der i længere Tid under ublidt Veir, hvorfor han vistnok ogsaa bør have en ikke altfor lav Betaling. — Udvalget har under Nr. 5 b. foreslaaet, at den Bestemmelse i Lovudkastet, der gaaer ud paa at give Anvisning paa Skibets egen Vaad til Rægens Afbenyttelse, bør udgaae, idet det vistnok ikke kan ansees for rigtigt, at han skal være henviist til at benytte Fartøier, om hvis Sikkerhed og Paalidelighed han ikke kan have nogen begrundet Mening, medens han jo dog ikke vil være afflaaren fra at benytte Skibets egen Vaad, hvor han anseer sig tjent dermed, fordi den nævnte Anvisning gaaer ud; den bør ikke optages i Lovudkastet, da dette let vil kunne give Anledning til Vanstfeligheder. — Med Hensyn til § 5 skal jeg

iøvrigt bemærke, at et æret Medlem af Udvalget, efterat Betænkningen var afgiven, har gjort opmærksom paa, at Bencævnelsen „Commercelæster“ i Lovudkastet, ligesom ogsaa i Udvalgets Forslag under Nr. 5 a, bør forandres til Tons, i Overensstemmelse med Forskriften i Loven af 13de Marts 1867 § 27. Jeg har Grund til at antage, at den høitærede Minister ikke vil have Noget imod en saadan Forandring, og det fornødne Endringsforslag i saa Henseende skal blive stillet til Sagens 3die Behandling. — Den ærede Justitsminister har til § 5 stillet et Endringsforslag, der gaaer ud paa, at Ordene „det tillades det at affeile“ i Paragraphens 10de Linie skulle ombyttes med: „Nogen af de Omboværende landsættes“, medens Udvalget under Nr. 5 c. har foreslaaet de nævnte Ord forandrede til „det tilstedes Samkvem med Land“. Da den Tanke, der indeholdes i den ærede Ministers Endringsforslag, er fuldkomment klar, og da det, som Udvalget har tilfattet ved sit Forslag, bered opnaaes, tiltræder Udvalget den ærede Ministers Endringsforslag, og tager altsaa sit eget Forslag om dette Punkt tilbage.

Formanden: Jeg antager, at den ærede Ordfører af Udvalget er bemyndiget til at tage Endringsforslaget tilbage. (Ordføreren: Ja). Det af Udvalget til § 5 under Nr. 5 c stillede Endringsforslag er saaledes taget tilbage. Jeg skal spørge, om Nogen optager det. (Ophold). Da Ingen optager det, er det altsaa bortfaldet.

Ordføreren: I Lovudkastets § 6 fastsættes de Bøder, der vilde være at erlægge for Overtrædelser af Bestemmelserne i dets §§ 1 og 2 samt § 3, og disse Bøder ere der tillagte Amdsrepartitionsfonden eller samtlige Amtets Kjøbstæder, hvilket er en Følge af Lovudkastets øvrige Indhold. Man vil imidlertid let see, at denne Paragraph mangler en Bestemmelse om Bødernes Anvendelse i Kjøbenhavn; men ved det Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille under Nr. 6, nemlig at Bøderne skulle tilfalde Statskassen, kommer man udover denne Vanstfeligthed, og Udvalget har saa meget mindre taget i Betænkning at tillægge Statskassen